

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.964 van 17 augustus 2018
in de zaak A. 225.535/XIV-37.764**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1083 Ganshoren
 Landsroemlaan 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 juni 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 204.915 van 6 juni 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 juli 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat “[u]it het VIS blijkt [...] dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij overeenstemmen met de persoon genaamd K.R.T. [...] [die] een visum [heeft] aangevraagd voor Frankrijk en dit visum werd haar op 30 april 2018 door de Franse autoriteiten toegekend”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft de informatie betreffende het verkrijgen van valse documenten in Ethiopië die verzoekster ter terechtzitting heeft

bijgebracht in zijn beoordeling, maar stelt dat “bij de afgifte van het visum door de Franse autoriteiten het paspoort grondig op zijn echtheid [werd] gecontroleerd” en dat “de Visumcode bepaalt dat de aanvrager van een Schengenvisum zich in persoon dient aan te bieden, en de afname van haar vingerafdrukken dient toe te staan bij haar eerste aanvraag” zodat het “niet aannemelijk [is] dat de verzoekende partij zo maar gebruik heeft kunnen maken van een vals of vervalst paspoort om een Schengenvisum van de Franse autoriteiten te bekomen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vervolgens dan ook dat “het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot Eritrea niet dienstig [is], nu ze de Ethiopische nationaliteit heeft”. Waar verzoekster nog aanvoert dat het verlaten van Ethiopië op illegale wijze “een gevangenisstraf in zeer onmenselijke en vernederende behandeling met zich mee brengt”, gaat zij eraan voorbij dat in het bestreden arrest wordt vastgesteld dat zij haar land op legale wijze heeft verlaten. Verzoekster voert nog aan dat de omstandigheden waarin zij door de politiediensten werd gehoord haar niet hebben toegelaten uit te drukken dat zij haar land is ontvlucht om politieke redenen. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt echter dat een schending van het recht van verdediging pas tot nietigverklaring kan leiden wanneer de administratieve procedure zonder de onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben, hetgeen gelet op bovenstaande vaststellingen niet het geval is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat “het onderzoek naar het reële risico op een schending van artikel 3 EVRM” te dezen niet “op een deugdelijke en rigoureuze wijze” zou zijn gebeurd en toont geen schending aan van artikel 13 van het EVRM.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien augustus tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams